

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 7Csp/67/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219202603
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8219202603.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: I. J., L.. XX.X.XXXX, G.O. XXX/XX, XXX XX J., o zaplatenie 169,52 Eur s príslušenstvom, takt

rozhodol:

Žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Žalovanej voči žalobcovi **nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 169,52 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 169,52 Eur od 23.3.2019 do zaplatenia, náhrady trov konania a náhrady trov právneho zastúpenia.

2. Žalobu odôvodnil tým, že Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava (ďalej aj len „postupca“) uzatvorila so žalovanou zmluvu č. XXXXXXXXXXX z 15.5.2015, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu. Prezentoval názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia pohľadávky sumu 313,88 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 169,52 Eur, z riadneho úroku vo výške 63,50 Eur, z úroku z omeškania vo výške 20,56 Eur a poplatkov vo výške 60,30 Eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 169,52 Eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 347,57 Eur. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 144,36 Eur, ktorá pozostáva z neuhradeného úroku vo výške 63,50 Eur, neuhradeného úroku z omeškania v sume 20,56 Eur a z neuhradených poplatkov vo výške 60,30 Eur, si žalobca v tomto konaní neuplatnil.

3. Na výzvu súdu z 19.12.2019 žalobca podaním z 18.3.2020 doplnil, že postupca poskytol žalovanej úverový rámec vo výške 300,- Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať inkasom z účtu. Výška minimálnej splátky bola stanovená v závislosti od schváleného úverového rámca na 15,- Eur mesačne. V zmysle čl. I Zmluvy bol poplatok za komfort (úrok z prečerpanie sumy v rámci úverového rámca) stanovený v závislosti od výšky aktuálnej čerpanej sumy, t.j. v prípade čerpanie úverového rámca v rozmedzí 150,- Eur do 299,99 Eur poplatok za komfort vo výške 5,50 Eur a v rozmedzí od 300,- Eur do 599,99

Eur poplatok za komfort vo výške 10,50 Eur. V prílohe č. 1 Zmluvy boli stanovené ďalšie poplatky. Žalovaná suma vo výške 169,52 Eur predstavuje rozdiel debetných a kreditných operácií. Debetné operácie tvoria výber kartou + platba kartou + odchádzajúce platby z účtu vo výške 500,- Eur [v platobnej histórii predstavujú súčet „Čerpanie rámca vyplatením hotovosti“ (150,- Eur) + „Financial Issuer message US-on-SV2SV non-dispute Population.“ (340,- Eur) + „Financial Issuer message Uson-VISA non-dispute Population.“ (10,- Eur)], poplatky vo výške 243,30 Eur - predstavujú súčet položiek „Fee transaction“ (243,30 Eur) a úroky z omeškania vo výške 0,02 Eur - v platobnej histórii predstavujú súčet položiek „Credit module fee transaction.“ (0,02 Eur). Kreditné operácie predstavujú úhrady vo výške 450,- Eur - v platobnej histórii predstavujú súčet položiek „Vklad hotovosti“ (20,- Eur) + „Splátka“ (20,- Eur) + „Splátka v hotovosti“ (410,- Eur). Ďalej poukázal na § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka ako aj § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“) vo vzťahu ktorému mal za to, že zákonodarca rozlišuje pojem peňažný záväzok ako celok a pojem časť peňažného záväzku. V okolnostiach prípadu tvrdil, že žalovaná bola v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaná bola právnym predchodcom žalobcu vyzvaná na úhradu omeškaných splátok výzvou 17.7.2017. Na základe toho považoval za nesporné, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a že zo strany postupcu nedošlo k porušeniu § 92 ods. 8 zákona o bankách. V ďalšom s poukazom na § 150 ods. 1 a § 151 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C.s.p.“) argumentoval, že keďže výzva na úhradu zo dňa 23.1.2018 doručovaná žalovanej protistranou rozporovaná nebola, toto jeho tvrdenie je potrebné považovať za tzv. nesporné skutkové tvrdenie, ktoré nie je potrebné preukázať ďalšími listinami (v tomto smere odkázal na uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa č. k. 24Co/152/2018-90). Zároveň poukázal na § 89 ods. 1 zákona o bankách, ktorý pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení daného zákona, pokiaľ zákon takúto odchyľku nevyklučuje (čo § 92 ods. 8 predmetného zákona nevyklučuje), pričom vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy si zmluvné strany dohodli možnosť postúpenia pohľadávky nepodmienujú počtom dní omeškania, prípadne zaslaním písomnej výzvy (vo vzťahu k tomu poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co/11/2015, zo dňa 25.8.2016, sp. zn. 9Co/145/2015 zo dňa 5.10.2016 a sp. zn. 11Co/206/2015 zo dňa 5.10.2016). Táto zmluvná dohoda podľa neho nespôsobuje nevyvážené postavenie zmluvných strán. Tiež vylučoval záver, že banka nemôže postúpiť nezosplatnenú pohľadávku a v tomto smere poukázal na názor doc. JUDr. Kristiána Csacha, PhD., LL.M. publikovaný v časopise Súkromné právo č. 1/2015, podľa ktorého účelom § 92 zákona o bankách je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nie úprava podmienok platnosti postúpenia pohľadávky. Podľa žalobcu tak doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky, pričom s nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách. Žalobca tiež v konaní predložil relevantné oznámenie postupcu žalovanej o postúpení pohľadávky, ktoré podľa neho bez ďalšieho zakladá aktívnu vecnú legitimitáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky, pričom súd má povinnosť z týchto oznámení vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení (v tomto smere poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.6.2003, sp. zn. 4 Obo 210/01, uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.11.2015, sp. zn. 8Co/564/2015, uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 27.6.2014, sp. zn. 9Co/133/2013, uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 19Co/2/2016 zo dňa 2.5.2017, rozhodnutia Okresného súdu Prievidza zo dňa 12.10.2015, sp. zn. 8C/67/2013 a zo dňa 30.3.2015, sp. zn. 12C/63/2014).

4. Žalovaná sa k žalobe, ktorá jej bola doručená do vlastných rúk 27.3.2020 písomne nevyjadrila.

5. S poukazom na § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého pojednávanie v spotrebiteľských sporoch nie je potrebné nariadovať ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- Eur konajúci súd spor prerokoval bez nariadenia pojednávania, keďže žalovaná pohľadávka uvedenú sumu nepresahovala a zabezpečené listinné dôkazy súd vzhliadol za postačujúce pre svoje rozhodnutie.

6. Súd preskúmal žalobu, jej doplnenie ako aj k nim pripojené listinné prílohy, pričom zistil nasledovný skutkový stav.

7. Slovenská sporiteľňa a.s. (ďalej aj „banka“) so žalovanou uzavrela 15.5.2015 zmluvu označenú ako Zmluvu o Kreditnej karte (spotrebiteľský úver), ktorej predmetom bolo poskytnutie spotrebiteľského

revolvingového úveru na kreditnú kartu s celkovým úverovým rámcom 300,- Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v minimálnych splátkach po 15,- Eur mesačne vrátane poplatku uvedeného v tabuľkovej časti zmluvy pri ročnej percentuálnej miere nákladov 39,54% a celkovej čiastke, ktorú mala ako spotrebiteľ zaplatiť v sume 357,59 Eur.

8. Postupca z úverovej zmluvy bola banka, ktorá mala žalobcovi ako nebankovej spoločnosti zmluvou o postúpení pohľadávok z 22.3.2019 postúpiť pohľadávku z predmetnej úverovej zmluvy žalobcovi (čl. V zmluvy). Oznámením z 30.3.2019 mal postupca žalovanej oznámiť postúpenie pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka z úveru č. D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX ako pohľadávky z kreditnej karty.

9. Z výzvy zo 17.7.2017 vyplýva, že postupca v nej mal žalovanej oznámiť omeškanie so splácaním úveru v sume 313,64 Eur a vyzvať ju na splatenie pohľadávky do 15 dní od doručenia tejto výzvy.

10. Podľa výzvy z 18.12.2018 mal postupca žalovanej oznámiť splatnosť pohľadávky v sume 310,07 Eur v celosti a vyzvať ju na jej úhradu na číslo účtu uvedené vo výzve. Výzva obsahuje upozornenie, že ak žalovaná dlžnú sumu neuhradí, postupca je oprávnený pohľadávku postúpiť tretej osobe. Zaslание oboch týchto výziev (predovšetkým konkrétny deň ich zaslania) žalobca netvrdil. Žalobca neuvádzal ani deň doručenia týchto výziev žalovanej a žiadnym spôsobom ich doručovanie nepreukazoval.

11. Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou (§ 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej „C.s.p.“).

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Zmluva o úvere patrí medzi tzv. absolútne obchody (§ 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka), avšak právny vzťah medzi stranami založený predmetnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere bolo treba posudzovať i podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré predstavujú základný právny rámec ochrany spotrebiteľa, popri ostatných zákonoch o ochrane spotrebiteľa (č. 634/1992 Zb., resp. č. 250/2007 Z.z.) a o spotrebiteľských úveroch (č. 258/2001 Z.z., resp. č. 129/2010 Z.z.).

14. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

16. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,

d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,

e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,

f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,

g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,

i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,

j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,

l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,

m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,

n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predlži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,

o) oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,

p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,

r) umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom,

s) požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprimerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa,

t) požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa,

u) požadujú od spotrebiteľa, aby bol neprimerane dlho viazaný zmluvou aj keď pri uzavieraní zmluvy bolo zrejmé, že predmet zmluvy možno dosiahnuť v podstatne kratšom čase,

v) požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.

17. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

18. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

19. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

20. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

21. Podľa § 525 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku,

pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

22. Podľa § 526 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

23. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

24. Podľa § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

25. Podľa § 89 ods. 1 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok z 21.5.2019, banka a pobočka zahraničnej banky pri vykonávaní bankových činností na území Slovenskej republiky uzatvárajú a vykonávajú obchody so svojimi klientmi na zmluvnom základe v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Klient má právo na uzavretie zmluvy o obchode v slovenskom jazyku, ako aj na poskytovanie informácií od banky a pobočky zahraničnej banky, na predkladanie podaní banke a pobočke zahraničnej banky a na uskutočňovanie inej komunikácie s bankou a pobočkou zahraničnej banky v slovenskom jazyku; týmto nie je dotknutá možnosť súbežného používania iných jazykov, ak to ustanovuje osobitný zákon alebo ak sa na tom banka alebo pobočka zahraničnej banky so svojim klientom písomne dohodnú, pričom klient má právo vybrať si rozhodujúci jazyk pre znenie zmluvy, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Banka alebo pobočka zahraničnej banky si so svojim klientom môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchylné od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchýliť; takáto zmluva musí mať formu a podobu vyžadovanú zákonom alebo dohodou účastníkov, pričom banka a pobočka zahraničnej banky zodpovedá za jej preukázateľné vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu najneskôr pri uzavretí obchodu a za jej uchovávanie a ochranu podľa § 42 ods. 1.

26. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok z 21.5.2019, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

27. Podľa § 132 ods. 1 a 2 C.s.p., v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

28. Podľa § 150 ods. 1 C.s.p. strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

29. Podľa § 151 ods. 1 C.s.p. skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

30. Žalobca nepopiera postavenie žalovanej v ich zmluvnom vzťahu so Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako spotrebiteľa, ani spotrebiteľský charakter úveru. Nemôžu preto byť pochybnosti o použití ustanovení Občianskeho zákonníka na posúdenie celej zmluvy, včítane podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý i prechodu práv a povinností zo zmluvného vzťahu z pôvodného veriteľa na žalobcu. Citované ustanovenie § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka síce veriteľovi, ktorým v tomto prípade bola Slovenská sporiteľňa, a.s., umožňuje svoju pohľadávku postúpiť na iného aj bez súhlasu dlžníka, v tomto prípade žalovanú, ale za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 525 Občianskeho zákonníka, teda nesmie odporovať dohode medzi stranami vzťahu ani zákonu.

31. Súd nezistil, že by postúpeniu pohľadávky Slovenskou sporiteľňou, a.s. na žalobcu bránila dohoda, ktorá by bola uzavretá medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovanou.

32. Úver žalovanej bol poskytnutý bankou, ktorá úvery poskytuje na základe bankovej licencie. Vzhľadom na postavenie žalovanej ako spotrebiteľa bolo povinnosťou súdu zisťovať, či obmedzenia pre postúpenie pohľadávky bankou na iný subjekt, navyše v tomto prípade na subjekt nebankový nepozná zákon o bankách (zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) a či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, ktorej úhrada je predmetom sporu (súd pritom poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.1.2009 sp. zn. 1Cdo 76/2007). V tejto súvislosti súd uvádza, že mal povinnosť vykonať aj ex offo súdnu kontrolu zmluvy o úvere, či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a to napriek nečinnosti žalovanej, lebo pri spotrebiteľských zmluvných vzťahoch má súd dbať o to, aby nevedomosť spotrebiteľa nebola na jeho úkor a vyvažovať tak práva a povinnosti oboch strán (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 6Cdo 1/2012).

33. Vo vzťahu k predloženej argumentácii žalobcu súd uvádza, že súdna prax sa už odklonila od rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 210/01, na ktoré rozhodnutie poukazoval žalobca, a podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu vecnú legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd z takého oznámenia vychádza bez toho, aby ako predbežnú otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Odklon od uvedeného rozhodnutia vyplýva napríklad z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obo 49/2008 zo dňa 14.5.2008 ako aj z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 76/2007 zo dňa 28.1.2009, podľa ktorého v spore o neplatnosť zmluvy o postúpení, resp. v spore o splnenie neuhradenej postúpenej pohľadávky je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti ku skutočnostiam, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu zmluvy o postúpení pohľadávky, ak v konaní vyjdú najavo, a z Občianskeho zákonníka nemožno vyvodiť, že dlžník by nemohol namietat' a súd skúmať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by toto postúpenie dlžníkovi oznámil postupca, a nemožno vyvodit' ani to, že dlžník by mohol namietat' platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky len vtedy, ak by postupca postúpenie pohľadávky dlžníkovi neoznámil, ale postupník by postúpenie pohľadávky dlžníkovi preukázal; na takéto rozlišovanie v postavení dlžníka nemožno nájsť oporu v ustanovení § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Súd poznamenáva, že správnosti týchto záverov sa priklonil aj Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. IV. ÚS 337/2012-19 zo dňa 3.7.2012.

34. Preskúmaním relevantných okolností prípadu podľa stavu do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania dospel súd k záveru, že žalobca síce preukázal existenciu ním v doplnení žaloby tvrdenej výzvy Slovenskej sporiteľne, a.s. zo 17.7.2017, ktorou označená banka žalovanú žiadala o zaplatenie dlžnej sumy v lehote 15 dní od doručenia výzvy s upozornením na jej omeškanie a bez upozornenia na možnosť postúpenia pohľadávky však vôbec netvrdil a ani nepreukazoval dátum odoslania tejto výzvy a ani dátum jej účinného doručenia žalovanej. Ďalej súd upriamuje pozornosť na to, že vo vzťahu k ním spolu so žalobou predloženej výzvy z 18.12.2018 neposkytol žalobca absolútne žiadne skutkové tvrdenia, pričom následne ním spomínanú výzvu z 23.1.2018 vôbec nepredložil. Pokiaľ sa žalobca domáhal aplikácie §§ 150 a 151 C.s.p. v tom smere, že skutkové tvrdenia, ktoré protistrana

výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné, súd poukazuje na to, že pre posúdenie dodržania lehoty 90 dní ustanovených § 92 ods. 8 zákona o bankách pred postúpením bankovej pohľadávky, je potrebné aj tvrdiť, kedy boli pripojené výzvy žalovanej skutočne zasielané, a hlavne kedy boli tieto žalovanej doručené (alebo sa mali považovať za doručené), čo v danom prípade žalobca úplne opomína. Okrem toho, súd svojou výzvou z 19.12.2019 žalobcu vyzval ako na doplnenie opisu rozhodujúcich skutočností o splnení podmienok postúpenia bankovej pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, tak aj na preukázanie týchto prípadne doplnených tvrdení a to pre pochybnosti o skutočnom doručovaní k žalobe doložených listín postupcu, napriek tomu však žalobca žiadne dôkazy na preukázanie týchto svojich tvrdení v tomto smere nepredložil, pričom vo svojej odpovedi len poukázal na nespornosť ním v konaní učených tvrdení. Podľa názoru súdu je však opis ním učených tvrdení o rozhodujúcich skutočnostiach svedčiacich o splnení podmienok platného postúpenia bankovej pohľadávky spotrebiteľského charakteru na nebankový subjekt nedostatočný a to napriek kvalifikovanému právnomu zastúpeniu žalobcu a teda aj vedomosti o obsahu povinností žalobcu vyplývajúcich z § 132 C.s.p., pretože neumožňuje dôjsť k bezpečnému záveru o tom, kedy začala plynúť lehota 90 kalendárnych dní od skutočného upozornenia spotrebiteľa na jeho omeškanie, resp. či k takémuto upozorneniu (a k akému dňu) zo strany veriteľa vôbec došlo. Zo strany žalobcu teda neboli tvrdené a ani preukázané zákonom (konkrétne § 92 ods. 8 zákona o bankách) vyžadované podmienky pre platné postúpenie bankovej pohľadávky, predovšetkým dodržanie lehoty 90 kalendárnych dní od upozornenia spotrebiteľa - klienta na omeškanie, ktorá je pre klienta určená na plnenie svojho dlhu, aby sa tak vyhol prípadnému postúpeniu takejto pohľadávky na iný nebankový subjekt.

35. V konaní sa tým nepreukázali podmienky platného postúpenia predmetnej pohľadávky na postupníka t.j. žalobcu, ktorý nie je bankou, a preto je právny úkon žalobcu a Slovenskej sporiteľne a.s. (t.j. zmluva o postúpení pohľadávok) s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka neplatný pre obchádzanie zákona (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/722/2015 z 10.8.2016, ako aj rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19 Co/50/2017 zo 17.8.2017, sp. zn. 7Co/7/2017 z 24.8.2017, sp. zn. 2Co/220/2016 z 30.8.2017, či sp. zn. 20Co/124/2016 z 28.9.2017). Za irelevantné je potrebné považovať, s akou sumou bola žalovaná v omeškaní, ak nebolo preukázané zaslanie a ani doručenie žalobcom označených výziev a ani uplynutie zákonom stanovenej lehoty na zaplatenie dlhu, za účelom možnosti splnenia dlhu pred jeho postúpením. Písomná výzva upravená v citovanom zákonom ustanovení (§ 92 ods. 8 veta prvá zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách) je totiž faktickým úkonom, ktorý je nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu, a to postúpenia pohľadávky zo strany banky na osobu, ktorá nie je bankou aj bez súhlasu jej klienta, po uplynutí zákonom stanovenej lehoty 90 dní. V prípade, ak tento faktický úkon nebol preukázateľne vykonaný a doručený žalovanej, nemôže byť v tejto časti platná ani zmluva o postúpení, z ktorej žalobca odvodzuje svoju aktívnu legitimitáciu.

36. Aktívnu vecnou legitimitáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimitácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitimitáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.6.2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

37. Slovenská sporiteľňa, a.s. bola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku, ktorá je predmetom tohto sporu voči žalovanej na žalobcu len po tom, ak by bol klient napriek jej písomnej výzve, ktorá by bola doručená, nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, a to aj bez súhlasu klienta. V prípade, že takéto predpoklady splnené neboli, bolo potrebné na takúto pohľadávku hľadieť ako na nepostupiteľnú, teda pohľadávku ktorej postúpenie by bolo v priamom rozpore so zákonom. Z tohto dôvodu by potom samotná zmluva o postúpení pohľadávky v časti týkajúcej sa takejto nepostupiteľnej pohľadávky bola absolútne neplatným právnym úkonom, na ktorú neplatnosť bol povinný súd v konaní ex offa aj bez námietky žalovaného prihliadnuť (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 26Co/445/2015 z 19.4.2016 a mnohé ďalšie).

38. Žalobca teda neunesol dôkazné bremeno preukázania postupiteľnosti (spôsobilosti na postúpenie) takejto pohľadávky Slovenskej sporiteľne, a.s., teda licencovaného subjektu oprávneného podľa zákona o bankách poskytovať spotrebiteľské úvery, na žalobcu, z ktorého by mu vzniklo právo vymáhať žalovanú

pohľadávku. Súd podporne poukazuje i na výklad ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách Krajským súdom v Žiline v rozhodnutí sp. zn. 7Co/715/2015 z 24.2.2016, ktorý uvádza, že uvedené zákonné ustanovenie v prvej vete hovorí o tom, že ak bola doručená písomná výzva banky na úhradu dlžnej sumy, napriek ktorej však za obdobie dlhšie ako 90 kalendárnych dní túto dlžnú sumu dlžník neuhradí, môže banka pohľadávku postúpiť inej osobe, ktorá nie je bankou aj bez jeho súhlasu. Veta druhá hovorí o tom, že banka takéto právo nemôže uplatniť, ak by jej klient pred postúpením uhradil omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva. Banka však aj v prípade, že klient uhradí omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva, môže pohľadávku postúpiť v prípade, ak súčet všetkých omeškaní so splnením, čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke, alebo pobočke zahraničnej banky, presiahol jeden rok. Inými slovami povedané, banka musí najskôr klienta vyzvať na úhradu peňažného záväzku, s ktorým je v omeškaní, ak po tejto výzve dlhšie ako 90 kalendárnych dní klient neuhradí peňažný záväzok môže banka postúpiť pohľadávku aj na tretiu osobu, ktorá nie je bankou. V prípade, ak by aj po uplynutí 90 dní klient svoj peňažný záväzok, s ktorým je v omeškaní, uhradil, takto banka postupovať nemôže, ak však po uplynutí 90 dní klient svoj omeškaný peňažný záväzok uhradí, ale ide o peňažný záväzok, s ktorým je v omeškaní dlhšie ako 1 rok, môže banka aj napriek tejto úhrade pohľadávku postúpiť. Uvedené vyplýva aj z formulácie „napriek písomnej výzve...“, čo znamená, že najskôr musí byť vyhotovená a odoslaná písomná výzva a potom môže nastať situácia, že klient bude dlhšie ako 90 dní v omeškaní alebo nebude, teda táto okolnosť je až následná a od nej sa odvíja možnosť postúpiť pohľadávku na nebankový subjekt.

39. Súd nespochybňuje právo Slovenskej sporiteľne, a.s. ako poskytovateľa úveru zmluvne so žiadateľom o úver (dlžníkom) upraviť práva a povinnosti pri poskytovaní úveru odchylné od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje, alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť. Toto právo nakoniec vyplýva aj z už citovaného súdom ustanovenia § 89 ods. 1 zákona o bankách. Pokiaľ však žalobca právo Slovenskej sporiteľne, a.s. ako postupcu na postúpenie pohľadávky voči žalovanej na neho zakladá na tomto zákonnom ustanovení a nekonkretizovanom ustanovení Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., v ktorom žalobca vidí dohodu o možnosti Slovenskej sporiteľne, a.s. kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akékoľvek požiadavky alebo nie voči klientovi, tak uvedené v skutočnosti takouto dohodou nie je. Bod 12.4 totiž tvorí obsahovú súčasť Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., ktoré boli dopredu pripravené Slovenskou sporiteľňou, a.s. pre široký okruh jej klientov bez možnosti žalovanej akýmkoľvek spôsobom sa podieľať na ich tvorbe a ovplyvniť jeho obsah. Všeobecné obchodné podmienky včítane tohto bodu preto nie je možné považovať za individuálne dohodnuté. Už z tohto dôvodu tento text nemožno považovať za dohodu v zmysle ustanovenia § 89 ods. 1 zákona o bankách, oprávňujúcu Slovenskú sporiteľňu, a.s. postúpiť pohľadávku voči žalovanej na žalobcu.

40. Všeobecné obchodné podmienky tvoria obsahovú súčasť samotnej zmluvy uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovanou. V dôsledku toho aj ich text bodu 12.4 je potrebné považovať za zmluvnú podmienku, ktorá je však podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože s ohľadom na obsah bodu 12.5 Všeobecných obchodných podmienok, ktorý klientom banky umožňuje pohľadávky voči nej postúpiť len s predchádzajúcim písomným súhlasom Banky vyvoláva značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovanej ako spotrebiteľky. Jednak touto zmluvnou podmienkou banka zrejme obchádzala ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách a tiež, žalovaná ako spotrebiteľ už vopred pri samotnom uzavretí zmluvného vzťahu s bankou dávala súhlas s postúpením akýchkoľvek pohľadávok bankou voči nej ako dlžníčke na tretiu osobu (teda aj na zahraničný subjekt, voči ktorému domôcť sa práva zo strany spotrebiteľa by bolo značne sťažené), zatiaľ čo žalovaná takýto súhlas na postúpenie pohľadávky voči banke, resp. prevod záväzku voči banke na tretiu osobu nedostala a postúpiť svoju prípadnú pohľadávku voči banke bola oprávnená iba s predchádzajúcim písomným súhlasom banky (viď znenie bodu 12.5 Všeobecných obchodných podmienok). Nemôžu byť potom pochybnosti o tom, že táto zmluvná podmienka je nielen neprijateľná podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ale tiež absolútne neplatná podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Absolútne neplatná zmluvná podmienka nemôže zakladáť akékoľvek právo alebo povinnosť, v dôsledku čoho Slovenskú sporiteľňu, a.s. bod 12.4 neopravňoval postúpiť pohľadávku voči žalovanej žalobcovi, bez splnenia zákonných podmienok vyžadovaných § 92 ods. 8 zákona o bankách.

41. Vychádzajúc z uvedeného, súd žalobu voči žalovanej ako nedôvodnú v celosti zamietol. Obdobné právne závery, z ktorých vychádza aj toto rozhodnutie, zaujali v podobných spotrebiteľských sporoch aj Najvyšší súd Slovenskej republiky (pozri rozhodnutia sp. zn. 7Cdo/26/20178 z 28.3.2018, či sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.4.2018) a Krajský súd v Prešove, ktorý je odvolacím súdom tunajšieho súdu (pozri napr. rozhodnutia sp. zn. 9Co/114/2019 zo 6.2.2020, sp. zn. 11Co/79/2019 z 12.6.2020, sp. zn. 13Co/109/2019 z 12.5.2020, sp. zn. 16Co/12/2019 z 28.5.2020, či sp. zn. 17CoCsp/11/2020 z 21.5.2020). S prihliadnutím na uvedené tunajší súd ani v prejednávanej veci nevidí žiadne dôvody pre odklon od týchto súdnou praxou ustálených právnych názorov.

42. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalovaná bola v konaní plne úspešná, ale žiadne trovy konania jej nevznikli, súd vychádzajúc zo zásady procesnej ekonomie rozhodol, že žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.